

Сън в лятна нощ

В древна Атина цари вълнение – предстои сватбата на гръцкия княз Тезей и царицата на амазонките Хиполита. Настроението е празнично, но не всички в царския двор са щастливи. Хермия, дъщерята на опърничавия Егей, е влюбена в Лизандр, а и той в нея, но баща ѝ не им разрешава да се оженят. Той се опитва да омъжи Хермия за своя любимец Деметрий. Елена също е съкрушена – тя е била сгодена за Деметрий, но когато Деметрий видял Хермия, се влюбил в нея. Елена обаче не може да го забрави и продължава да го обича.

**Обърнете страницата и пристъпете
в чудатия свят на любов, магически същества
и невероятни случки.**

Натискайте нотичките на всяка страница, за да зазвучи музиката на Менделсон и да оживее историята на гениалния Шекспир.

Готови ли сте? Сънят вече започва!

Заради грешката на Пък
настъпила голяма бъркотия.

Между дърветата се задала Елена.
Търсела Деметрий, който най-после
успял да се измъкне от нея. Докато
бродела из гората, Елена видяла спящия
върху зеления мъх Лизандър и се учудила.
— Странно... Защо ли спи тук? — казала си
тя и лекичко го побутнала, за да го събуди.

Лизандър отворил очи и щом я зърнал,
путакси се влюбил до уши в нея.

Магическият прашец
действал!

— Как си могъл! Направил си магия
не на когото трябваше! — хванал се за главата Оберон,
когато Пък гордо му разказал какво е сторил. — Ще трябва
сам да намеря младежа, при когото те изпратих.

И царят на елфите прегннал
да търси Деметрий.

Всичко това се
случило точно навреме,
за да не пропуснат сватбата
на атинския принц
и амазонската царица.

Тезей предложил на Хермия и Лизандър
и на Елена и Деметрий да се венчаят
едновременно с него и Хиполита.

Бащата на Хермия най-после се съгласил
Хермия и Лизандър да се оженят.

И така,
вдигнали при сватби наведнъж!
Цяла Атина празнувала!

След сватбената церемония
занаятчиите актьори забавлявали гостите
със своето представление. Всички много се смели.

Празникът продължил с танци, песни и гощавки, а в края на нощта дошли
феите, елфите и горските духчета и благословили младоженците.

Всички живели щастливо и се обичали
до дълбоки старини.